Dissabte 12 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 8,5-17): I havent entrat a Cafarnaüm, se li acostà un centurió pregant-lo, i dient: «Senyor, el meu criat jeu a casa, paralític, i pateix molt». I li diu: «Jo vindré i el curaré». I responent el centurió, diu: «Senyor, no soc digne que entris sota el meu sostre, però digues-ho només de paraula i el meu criat es guarirà. Perquè també jo soc home posat sota una potestat, i tinc soldats sota meu, i dic a aquest: "Ves", i va; i a l'altre: "Vine", i ve; i al meu servent: "Fes això", i ho fa». I havent-ho sentit Jesús, quedà admirat (...).

El misteri de la "impotència" divina

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, amb Jesucrist, restem bocabadats davant les paraules del centurió. Ens commou la preocupació d'aquest cap per un subaltern. I ens convenç el sentit comú amb què capta el poder diví. En el "Credo" confessem que Déu és Pare totpoderós. Però, ¿com conciliar el seu poder infinit amb la presència del mal? És el misteri de l'aparent impotència divina.

Déu no és un "policia del cosmos", que hagi d'intervenir per a posar ordre —segons els nostres esquemes— a tots els racons de l'univers. Ell és Pare i el seu govern és providencial. A vegades, ens pot semblar que és absent i incapaç d'impedir el mal. Nogensmenys, Déu Pare ha revelat la seva omnipotència de la manera més misteriosa mitjançant l'anorreament voluntari i a través de la resurrecció del seu Fill.

—Senyor, sou tan gran que en Jesús us heu fet petit. I, des de la Creu, ens ensenyeu a transformar el mal en un gest d'amor. La vostra "debilitat" és més forta que la força dels homes.